

چکیده

پژوهش حاضر رابطه میان مدت مشارکت در گروه‌های معتادان گمنام (NA) با ادراک حمایت اجتماعی و خودکارآمدی در میان مبتلایان به اختلال وابستگی به مواد مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری در این پژوهش ۱۰۰ نفر می‌باشد که از این تعداد ۳ پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر، حمایت اجتماعی ادراک شده zemen و جمعیت شناختی گرفته شد. در این پژوهش با استفاده از نرم افزار spss با استفاده از تحلیل آماری پیشرفته، همبستگی کانونی نتایج بدست آمده بدین صورت می‌باشد که نتایج معنی دار در هر سه آماره ($p < 0/01$) نشان می‌دهد که بین دو مجموعه از متغیرها به طور معنی داری همبستگی کانونی وجود دارد. آزمون لامبدای ویلکز که در جدول فوق معنی دار است؛ نشان می‌دهد که متغیرهای مورد پژوهش حداقل دارای یک رابطه معنی دار هستند و دو مجموعه متغیرهای مورد پژوهش به صورت معنی داری توسط همبستگی کانونی با هم مرتبط هستند به عبارتی دیگر با احتمال ۹۹ درصد وجود همبستگی کانونی بین دو مجموعه متغیرها مورد تأیید است. نتایج تحلیل همبستگی کانونی بر اساس داده های جدول فوق نشان می‌دهد که ارتباط کانونی بین متغیرهای پیشین (سابقه مشارکت افراد مبتلا به اختلال وابستگی به مواد در گروه های NA) به چه میزان متغیرهای ملاک (خودکارآمدی و حمایت اجتماعی ادراک شده) با مقدار همبستگی کانونی $R =$ از نظر آماری معنی دار می‌باشد ($p < 0/01$)

کلید واژگان: گروه معتادان گمنام، حمایت اجتماعی ادراک شده ، خودکارآمدی